

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Nemčija in Rusija.

k. Politično obzorje, pred malo meseci še črno in zagrnjeno v temne oblake, kakor nebo pred nevihto, zjasnilo se je, ne da bi kje bila udarila strela. Kako silno so trepetale evropske borze še na starega leta dan, vrednostni papirji, zlasti ruske in avstro-ogerske obligacije, padali so neprenehoma nižje in nižje, banke in sploh lastniki takih papirjev so tožili, kakor Job, da jih je udarila božja roka in bilancije koncem leta so kazale pravo hipokratično lice. Jedina tolažba vsem je bila, da so vsi enako zadeti ne gledé na vero in narodnost. Vojni ministri pa so uporabljali ugodni položaj, dokazal je vsak za svojo državo, da armada še ni tako oborožena, kakor sosednja, zahteval in dobil je toliko milijonov kredita, kolikor se mu je zdelo potrebno.

In zdaj, ko so menda armade povsod gotove in pripravljene udariti, zdaj je potegnila mirovna sapa po našem kontinentu, nebo je jasno in kdor bi upal trditi, da je še tu in tam skrit kak oblaček, imeli bi ga za nepopoljšljivega pesimista. Papirji na borzi poskakujejo višje in višje in ruski rubelj, ponižan in osramočen po Bismarkovih spletkah, spet roma po svetu v prejšnji vrednosti.

Odkod ta prevrat? Ali so zginila nasprotstva mej državami in narodi? Ali ne hrepené več Francozi po maščevanju nad Nemci, Italijani po nerešenih laških pokrajinah, Rusi po orijentu, Nemci po svetovnem gospodstvu in po mostu do Adrije, Madjari po ponižanju in oslavljenju Rusije in to s pomočjo avstrijskih Slovanov, Srbov, Bolgarov in Rumunov? Vse je ostalo pri starem, zgodilo se je le, kar se je dalo pričakovati, povrnilo so se stari prijateljski odnosi mej Nemčijo in Rusijo. Mladi nemški cesar pojde sam v Peterburg obiskat ruskega carja in stoletna zveza mej nemškim in ruskim dvorom se bode znova utrdila.

Ko je lani nastal vojni hrup, kakor da bi vsaki čas počili topovi, ko je vsa Evropa strahom pričakovala, da bodo najbolj oborožene velesile z milijoni vojakov se napadle, nismo mogli verjeti, da bi Rusija in Nemčija se spoprijeli, ker nismo videli za tako grozno vojno nobenih pravih razlogov.

Pa tudi za vojno mej Rusijo in Avstrijo ni bilo povoda, kajti prevelika bedastoča bi bila, da bi Avstrija zaradi sprijenih Bolgarov žrtvovala le jedno kapljo krvi svojih narodov. Zato smo že tačas trdili, da do vojne ne more priti, ker tega ne zahtevajo niti ruski, niti nemški, niti avstrijski interesi in ker nikdo ne želi vojne, izvemši nekatere prismojene politike v Pešti, ki bi poraz pri Vilagosu radi oprali s krvjo drugih avstrijskih narodov, in izvemši revanche politike na Francoskem, katerim pa nasprotuje narod sam.

Države in narodi potrebujejo miru, tako Avstrija, kakor Nemčija in Rusija. Spominjajmo se samo 1855. leta, koliko je Avstrijo stalo tačasno nasprotstvo Rusiji. Ne da bi počila jedna avstrijska puška, potrosili smo 615 milijonov goldinarjev, celo narodno posojilo, h kateremu je donášal vsak državlján svoje teško zaslužene goldinarje, potrosili za mobilizacijo in vzdrževanje armade svoje v Rumuniji. In koliko tisoč krepkih in zdravih naših sinov je storilo neslavno smrt po kužnih boleznih! Dobitek te Napoleonu na ljubo storjene žrtve je bilo smrtno sovraštvo Rusije, Napoleonova zahvala pa Magenta in Solferino. Ako so nas samo priprave za vojno proti Rusiji stale nad 600 milijonov goldinarjev, koliko novcev bi šele požrla prava in pravcata vojna proti državi, katera nas oklepa neposredne in posredne od treh strani? In če prav zmagamo v bitkah ob meji, kaj potem? A i si hočemo priklopiti še jeden del poljskih pokrajin? Nemamo že dovolj poljskih židov?

Da Nemčija nema nobenega povoda, obračati svojega meča proti Rusiji, kaže nam zgodovina. Kajti ko bi bilo kacij bistvenih nasprotij, gotovo bi se bila že prikazala in ne bi bili skozi stoletja ostali mirni in prijateljski odnosi mej Nemčijo in Rusijo. Trgovinske razmere res da neso prijazne mej obema državama, ker vsaka država brani svoje pridelke in ker mora Rusija po visokih carinah skrbeti, da se jej razvija domača industrija. Nemčiji to ni po volji, ker mora le po izvozu svojih industrijalnih pridelkov pokriti deficit pri uvozu žita, katerega mu ne doraste dovolj na domačih tleh. Nemčija je torej, da paralizuje rusko carino, naložila carino na žito in živino ter s tem oškodovala

Rusijo. Toda taki boji na trgovinskem in gospodarskem polji so nekrvavi, če prav ne pospešujejo prijateljstva mej narodi.

Ostane še Rusija. Da z Nemčijo nema nobenih obračunov, in da bi za Rusijo nepremišljeno bilo, spuščati se v boj z Nemčijo, to sprevidijo tudi ruski politiki. In zato je zdaj v vseh ruskih časnikihi potihnulo zabavljanje na Nemčijo in vsi se veseló prihoda nemškega cesarja, kot poročstva, da se ponovi staro prijateljstvo mej tema dvema državama. Ne varamo se, da Rusi to približevanje Nemčije pozdravljajo tako gorko le zaradi tega, ker mislijo in upajo, če ne odvrniti Nemčije od avstro-nemške zveze, vsaj zrahljati to zvezo. Avstrija ima sicer slabe poskušnje z Bismarkovim prijateljstvom, pa dokler ohrani avstro-nemška zveza svoj defenzivni, mirovni značaj, ne bode se dala zrušiti. Silno pa bi se mi motili, ko bi zanašaje se na to zvezo agresivno postopali proti Rusiji. Ostali bi osamljeni in vsa peza ruskega kolosa padla bi na nas. In ker naši državljani to ravno tako dobro vedó, kakor mi priprosti državljani, zato jim gotovo ne pride na misel, provokovati vojne z Rusijo. Ohranjen nam bode mir in ž njim blagosti kulturnega razvoja.

Zapisnik občnega zbora društva „Narodni Dom“

dnó 30. junija 1888.

Zastopanih 79 deležev s 54 glasovi.

Mesto obolelega g. dr. A. Moscheta predseduje njegov namestnik g. dr. vitez K. Bleiweis. Za overovatelja zapisniku imenuje gg. Robiča in dr. Vošnjaka. V svojem nagovoru pojasnjuje, zakaj da odboru preje ni bilo mogoče sklicati občnega zbora. Zahvaljuje se gg. Trilerju in Kersniku, da sta sestavila bilanco. Spominja se umrlih društvenikov in podpornikov zadnje dobe. Omenja prihoda Čehov in blagodušnega dara, ki so ga društvu naklonili, ter dostojne zahvale, ki je sledila temu daru od strani odbora. Dalje govori tudi o družih večjih darovih in podporah (grof Harrach, Mažuranič in dr. Muršec). Zahvaljuje se gosp. prof. Pintarju, da je blagovolil brezplačno in jako lečno spisati glave vsem doslej izdanim deležnim listom.

LISTEK.

Slike kazaške.

Kazak-čehofil.

Češki papisal E. Jelínek, poslovenil Podvidovskí.

(Dalje.)

Kakeršen je bil polkovnik v svojem notranjem in v svojih delih, tak je bil tudi na zvonaj, z vsem, kar ga je obkroževalo.

Takoj prvega večera, ko mi je bilo dovoljeno večerjati v hiši Sergeja Ivanoviča, opazoval sem s potešenjem urnega slugo, kateri je osobito pri podajanju čaja in prigrizkov opravljal svojo službo z neobičajnim ukusom, da tudi z eleganco. Stoprv sedaj prihajamo k junaku te pripovedi. Imenoval se je Savilej.

Mislite si! Savilej je bil ljubeznjiv Kazak, nekako takšen, s kakeršnimi se je rada ponašala imovita poljska šlehta na potovanjih, osobito Potocki v Varšavi. Vrli moledec privadil se je sicer nekazaškemu življenju, ali Kazak ostal je vender le. Da ga ni Sergej Ivanovič oblačil kazaški, težko bi kdo ugani, da je Savilej dorastel na stepi. Umel je

čitati in pisati, in tudi razgovor ž njim je bil razumen. Marsikaj je vedel o svetu. Za to, se ve, bil je hvaležen svojemu gospodu, katerega je spremljal na potovanjih in kateri ga je vedno uljudno in goreče poučeval. S kratka, Kazak Savilej je bil dosti izobražen mož.

Toda ni dosti tega! Savilej je bil tudi panslavist, in v resnici, marsikaterega izmed nas, ki smo se zarili v knjige, osramotil bi bil lahko s svojimi vednostmi. Poleg polnega znanja svoje materinščine govoril je pošteno velikoruski, dobro poljski in povoljno bolgarski. Velikoruski naučil se je v Moskvi, poljski v Vilni, kjer je služil carja s svojim polkom, in bolgarski na bregu Črnega morja, kjer je služil tudi delj časa v bolgarskem okrožji. A niti na tem ni dosti. Savilej je bil še večji tič. Savilej je umel tudi češki govoriti, in sicer, upam si reči, da boljše, kakor kateri si bodi decent češkega, resp. slovanskega jezika na ruskih vseučiliščih. Temu se ne čudiva, rekel je Sergej Ivanovič, ti gospodje umejo naše jezike, kakeršni so bili pred potopom sveta, ali sami ne morejo češki povedati morda niti pet besed. To mi moj Savilej stokrat znameniteje govori v kateremkoli slovanskem jeziku...

In polkovnik je imel prav. Toliko je gotovo, da bi bil Savilej mogel pošteno predavati slovanske jezike na slovanskih vseučiliščih, no, bil bi popolen slavist — da bi mu ne bilo usojeno po „Sodicah“, da ostane do smrti Kazak!

Kako je postal čehofil in večš poznatelj češkega jezika, to ima svojo zgodovino. Pripovedoval mi jo je moj polkovnik.

Ko je ondaj usodna granata odtrgala Sergeju Ivanoviču nogo, poslali so zdravniki ranjenega polkovnika domov s svetom, naj bi šel pozneje v kake toplice. Polkovnik se je hitro spomnil zdravilne zemlje krone svetega Vavla, tam mu bode baje najbolje. Le v nobene švabske toplice! Sklenil je torej, da pojde na Češko — najprej v Toplice. No, v resnici, dočakala ju je tam ne malo iznenadenje: mesto domnevnega sorodnega jezika češkega okrožila ju je tu od vseh strani „švabsčina“. Mrzelo je to ondaj polkovniku neizmerno, tem bolj, ker je vedel, da se v „kakih“ Sedmigorah ali v Rožnovu gotovo češki govori. Ali morala sta ostati v Toplicah vsaj nekoliko mesecev, — Rožnov odložila sta na poznejšo dobo.

(Dalje prih.)

Biskupa Strossmayerja se je naše društvo spomnilo dostojno kot častnega člana ter mu brzojavno in tudi ustmeno častilo kot zlatomašniku. Stanje premoženja zvati se mora, kot razvidno iz razposlanih računov, ugodno. Dohodki ne naraščajo sicer dosledno vsako leto v toliki meri, kakor takoj v prvih letih, vendar še vedno neso neznatni. Premožnje tudi sedaj še ni toliko, da bi bilo misliti takoj na zgradbo samo. Zategadelj je potreba, da vstrajamo in unemamo tam, kjer se doslej še ni nič zgodilo, da podjetje pospešujemo in čim prej tem bolje omogočimo in uresničimo.

Mesto bolnega tajnika poroča njegov namestnik, g. E. Lah., o odborovem delovanju v zadnji dobi. V zadnjem občnem zboru, dne 7. maja 1887. l., je bil g. dr. Mosché vnovič za predsednika odbran. Novi odbor je izvolil iz svoje srede gosp. dr. viteza K. Bleiweisa za podpredsednika, g. dr. Stareta za blagajnika in gosp. I. Kotnika za tajnika. Imel je pet sej (16. maja, 25. junija in 23. septembra 1887, ter 9. januarja in 15. marca 1888. leta). Previdno, varčno in skrbno upravljati že nabranemu premoženju in izumljati vire, kako bi se hitro in močno pomnoževalo, bili sta z ozirom na obstoječe razmere odboru glavni nalogi. Ker je večina društvenikov pristopila takoj v prvih letih, pozneje pa skoro nihče, je poskrbel za to, da se število jame močnejše množiti. Poslal je tedaj lani poletu nad 1000 vabl. vsem zavednim, uplivnim in poznanim rodoljubom s prošnjo, naj pristopijo društvu kot deležniki, ter pridejal vabilom kratko po tajniku sestavljeno zgodovino društva in društvena pravila. Delo sta izvršila tajnik in poročevalec. Poskus ni bil brezuspešen. Pristopilo je na ta način društvu 27 novih članov, (društvo šteje sedaj 2 ustanovnika, 77 deležnikov s 189 deleži in 10 darovalcev), ki so podpisali 33 deležev in izplačali 2700 gold. Sploh so doslej deležniki podpisali 23 100 gold., izplačali pa 15 322 gold. 50 kr. Odbor je omislil deležnikom deležne pole s kuponi, za vsacih 100 izplačanih goldinarjev jedno ter razposlal doslej 143 tacih pol. Delo je jako ukusno izvršila Blasnikova tiskarna. Jako važen gmoten vir so društvu prostovoljni doneski, bodisi darila ali pa doneski „Krajcarske družbe“. P. vi so znašali koncem lanskega leta 17 500 gld. doneski „Krajcarske družbe“ pa blizu 6000 gold. in narastli v teku lanskega leta za 1898 gold. 22 kr. Po večjih, deloma že po gosp. predsedniku omenjenih darovih, je narastlo lani premoženje za 1850. gold. Poročevalec se konečno v odborovem imenu zahvaljuje vsem društvom in posameznikom, tukajšnjim in unanjim članom, deležnikom in podpornikom, darovateljem in pospeševalcem blage ideje, ki jo društvo goji, ter jih prosi, naj bodo društvu tudi v prihodnje jednako naklonjeni, naj vstrajajo, vzbujajo, da se njihova želja, ki je gotovo želja vseh zavednih Slovencev, prav kmalu uresniči, da bi dobili iz lastne moči „Narodni Dom“, skupno slovensko shajališče v slovenski prestolnici, v beli Ljubljani. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. julija.

Nekateri listi pišejo, da bode vodja Čehov v državnem zboru dr. Rieger imenovan tajnim svetnikom in baronom ter bode odložil vodstvo stranke, katero prevzame Zeithammer. Staročeska stranka izročila bode pri tej priliki svojemu vodji lepo častno darilo, za kar je že nabranih blizu 30.000 gld.

Vodja **ogerske** opozicije grof Albert Apponyi poročal je v nedeljo Jaszberenu volilcem svojem. Govoril je mnogo o vnanji politiki. Pravil je, da na vzhodu še vedno preté nevarni oblaki. Zato je pa treba, da se vojska dobro pripravi. Če bomo dobro oboroženi, se bode ložje ohranil mir. Če bi pa le bili napadeni, treba, da si priborimo zmago. Zaradi tega je pa bilo treba, dovoliti 47 milijonov izrednega kredita. Vsega, kar je nagibalo delegate, da so glasovali za ta kredit, pa ne sme povedati, ker ni za javnost. Potem je omenjal, da se govori, da se bode Rusija zopet pridobila več upliva na Balkanu. Rekel je, da je ves madjarski narod, ravno tako vladni pristaši, kakor opozicija, pripravljen potegniti se za svobodo in samostojnost balkanskih narodnostij. Nobena država ne sme zahtevati v Bolgariji več pravice za se, kakor druga. Za tako politiko je pripravljen ogerski narod vse žrtovati in vlada je obetala, da se je bode držala. Nadeja se, da bode vlada tudi držala svojo besedo in ne bode grdo osleparila naroda. Taki prevzetni govori Arpadovcev pač ne koristijo naši državi.

Vnanje države.

Letošnjo jesen sešla se bode tudi **avstrijski in nemški** cesar. Določeno pa še ni, kdaj in kje. Shod vladarjev bode dokaz, da novi nemški cesar tudi čista dobre odnose z Avstrijo.

Bolgarska opozicija sedaj s tem bega n. rod, da trosi vest, da je vlada poprosila za protektorat Avstro-Ogersko in da bode železnični obrat za petdeset let prepustila nekej avstrijskej družbi. Stransky pa kar kategorično dementuje te vesti.

Turška vlada se baje bavi zopet z vprašanjem, da bi angleške čete zopet ostavile Egipt. Povod temu je neko poročilo Muktarja paše iz Kajire, da je povsod v Egiptu mir, samo nekateri narodi v Gor. Egiptu se še puntajo, pa bi se tudi ne, ko bi Angleži ostavili Egipt. Porta je vprašala egiptskega podkralja, če je res tako, kakor poroča Muktar paša, kajti v tem slučaju angleških vojakov ni treba več v deželi in bode zahtevala, da se odpokličejo. Podkralj je pa odgovoril, da ni vse res, kar je poročal turški komisar. S tem se je pa zameril Turkom in se že baje pogajajo z Izmail pašo, da bi odstavili sedanjega podkralja.

Francoska vlada bode zopet imela težave z budgetno komisijo. Voljeni so v to komisijo največ oportunisti. Govori se že, da morda kmalu pride do ministerske krize in do novih zmešnjav. — Pri ožji volitvi Charentu je voljen bonapartovec Gellibert s 37.514 glasovi, oportunist Keiller dobil je 26 934 glasov in Dérouté 11.691 glasov. Ta poraz Boulangerjevcev utegne jim mnogo škodovati. Pokazal je pa tudi, da je konflikt mej bonapartovci in Boulangerjevci precej oster, da ne podpirajo več drug drugega.

Sin **nemškega** kancelarja grof Herbert Bismarck odpotuje v kratkem baje v London. Kakor se govori, skuša bode doseči, da se ne objavijo memoiri pokojnega cesarja Friderika. V njih je marsikaj, kar ne ugaja Bismarcku.

Dopisi.

Iz Logatec 2. julija. [Izv. dop.] Naša posojilnica je že upisana v zadržno knjigo ter se bode 22. t. m. odprla. Hvala Bogu, da se je uresničilo, kar smo že tako dolgo želeli. O! začetka ni bilo pravega naudušenja, zdaj se pa vsi za stvar zanimajo. Predsednik posojilnici je g. Janez Hadnik blagajnik pa g. Marguč. Imeni teh dveh mož sta nam porok, da bode posojilnica uspevala na korist našemu ljudstvu.

Cesarska slovesnost bode velikanska, če bode lepo vreme. Pri nas vse dela. Obljubili so priti gospodje knez Windischgrätz, bar. Winkler, predsednik dež. sodišča Kočvar, več dežel. in drž. poslancev. Ognjegascev bode do 200 ta dan v Logatci. Vsak izmed teh nosil bo zvečer baklo pri bakladi. Vse polno bo deklet v narodni noši, pevcev bo do 100. — Tržaški Lloyd nam da potrebne plahte in zastave. Ves politični okraj bo ta dan v Logatci. Kmetje že zdaj pravijo, da se vsi v okinčanih vozovih v Logatec pripeljejo. Posebno močno bo Cerkniški okraj zastopan. Tudi Vrhnika in Postojna pošljeta vse svoje ljudi. Iz Ljubljane pričakujemo veliko gostov. Za stroške je že nabrana precejšnja vsota. Kar nese loterija, dobi vse novo ustanovljeno učiteljsko društvo, ki ima nalogo buditi mej kmeti čut do petja in do kmetijstva, posebno do sadjereje.

Kakor slišim nameravajo posojilnico ustanoviti tudi v Cerknici in v Loži. — Pohvaliti mi je deželno sodišče, katero je brez zadržkov in naglo rešilo uknjižbo naše posojilnice.

Iz Metlike 25. junija [Izv. dop.] *) Večji in manjši kraji ljube naše domovine tekmujejo mej seboj, da bi dostojno obhajali 40letnico vladanja našega preljubega in predobrega cesarja. Tudi naše mestice ostati ni hotelo zadnje. Mestni zastop sklenil je bil v zvezi s tukajšnjim krajnim šolskim svetom, da se ima slavnost 40letnice vladanja Nj. Veličastva obhajati v 10. dan junija in ta dan v vedni spomin in v proslavo 40letnega vladanja cesarja Frana Josipa izidati temeljni kamen nove čveterorazredne ljudske šole.

V 9. dan zvečer bilo je mesto krasno razsvetljeno po hišah, razobesile so se cesarske in narodne zastave. Ob 9. uri nastopi pred mestno hišo in pred stanovanjem g. okr. sodnika požarna bramba z baklami in godbo. Godba svira avstrijsko himno; streljanje z možnarji.

10. dne junija zjutraj ob 4. uri budnica, Ob 10. uri bral je prečastiti gospod prošt Fran Dovgan slovesno sv. mašo z blagoslovom in zahvalno pesnijo. Sv. maše udeležili so se vsi c. kr. uradniki in služabniki, mestni zastop, krajni šolski svet, požarna bramba v poradi z godbo na čelu, šolska

mladina z učiteljstvom in mnogo drugega pobožnega ljudstva iz mesta in okolice. Po cerkvenem opravilu podali smo se vsi na stavišče nove šole. Prečastiti g. prošt ogovori zbrano ljudstvo: omenja najprej, kaj je človeku namen na tem svetu; razlaga to v izbornih in v srce segajočih besedah. Potem preide na proslavljenje 40letnega vladanja našega vladarja. Tudi ta del svojega govora izvršil je preč. gosp. govornik mojsterski. Za njim govoril je še gosp. župan Zalokar. Tudi njegov govor vsprejet je bil z nauhušenjem in gromoviti bili so „živio klici“ presvetlemu cesarju, s katerimi je govor končal. Mej streljanjem godba igra in otroci pojo cesarsko pesen. Zdaj g. prošt blagoslovi temeljni kamen in z gospodom kapelanoma opravi k temu spadajoče molitve. Navzoči zidarski mojster uzida kamen; g. prošt udari 3 po kamenu, ravno tako tudi okrajni glavar in drugi odlični gospodje. V temeljni kamen dejala se je puščica z raznim drobižem in spomenica zidanja. Spomenica se glasi:

„Spomenica

stavba nove čveterorazredne ljudske šole v Metliki, zidane leta tisoč osemsto osemdeset in osem (1888). Temeljni kamen uložil se je slovesno v 10. dan junija v čast in spomin 40letnega vladanja našega preljubega in predobrega vladarja, Nj. Veličastva Frana Josipa I., cesarja širne in mogočne Avstrije. Deželni predsednik bil je (tedaj) preblagorodni gospod baron Andrej Winkler; deželni šolski nadzornik blagorodni gospod Jakob Smolej; okrajni glavar pa preblagorodni gospod marquis Ferdinand Gzani. Sledje imena udov okrajnega in krajnega šolskega sveta in sedanjih učiteljev Metliških. Postopje zidal je g. Jakob Franc, zidarski mojster v Metliki. Nova šola naj razširja božjo čast, ljubezen do domovine in do prevzvišene cesarske hiše; njeno geslo vedno bodi: Vse za vero, dom, cesarja!“

Belo oblečena deklica položi venec na kamen. Od nove šole šli so učenci in vse zgoraj navedene korporacije na travnik „Pungert“, kjer so bili učenci 4. razreda pomladi zasadili lipo. Ta lipa krsti se: „Cesar Fran Josipova lipa“. Nadučitelj razloži učencem pomen lipe in jih vspodbuja k ljubezni in neomahljivi udanosti do našega predobrega vladarja in do Nj. prevzvišene cesarske hiše. Po trikratnem „živio-klici“ godba igra in mladina poje cesarsko pesen. Učenka 4. razreda obesi na lipo venec s črno-žoltim trakom. S tem bila je dopoludanja slavnost končana. Vrnili smo se nazaj v mesto, kamor smo prišli dobro premočeni ravno o poludne. Ob 1. uri banket pri g. županu. Prvi napil je g. okrajni glavar Nj. Veličastva. Streljanje, godba igra cesarsko pesen. Napivalo se je tudi gospodu deželnemu predsedniku, g. okraj. glavarju in drugim. Ob 4. uri popoldne imela bi biti v Gerbičevem vrtu najprej šolska, potem pa ljudska veselica. A zaradi dežja morala je veselica izostati in otroci pogostili so se v sobi 4. razreda z raznimi jedmi in z vinom. Mestni zastop dovolil je bil za pogoščenje otrok izdatno svoto 50 gld.; blagorodne mestne gospe pa so napekle toli kolačev, povitic in pečenke, da so bili otroci prav dobro nasičeni. Blagorodne gospe in gospodičine stregle so otrocičem tako ljubeznivo, da je bilo milo gledati; veselje bilo je pa tudi videti, kako slastno zauživa 500 zdravih ust božje darove. Mej pogoščenjem počastili so mladino s svojo navzočnostjo vsi pri g. županu zbrani gospodje. G. okrajni šolski nadzornik ogovori otroke s kratkimi, a jednatimi besedami. Govor sklene s trikratnim „živio“ presvetlemu cesarju. Otroci in zbrana gospoda naudušeno zapoje himno. Deček iz 4. razreda popiše v daljšem govoru življenje našega predobrega vladarja. Slednjič zahvali se deklica v imenu svojih součenk in součencev zbrani gospodi za ljubezen in naklonjenost, ki jo imajo do učeče se mladine, zahvali se na prijaznem pogoščenju in obljubi, da se bode vsa pričujoča mladina spominjala veselega dne 10. junija že v poznih letih; obljubi dalje, da si bodo vsi (otroci) prizadevali iz dna srca, postati koristnim udom države, udanim iz dna srca Bogu in presvetlemu cesarju. G. okrajni glavar poda deklici roko in jo pohvali za take prijazne besede. Slednjič zahvali se g. obč. svetovalec Jutraž učiteljstvu v imenu mestnega zastopa za obilni trud, ki ga imajo z vzgojo in poučevanjem šolske mladine. S tem bila je slavnost končana, gospoda ostavila je šolsko sobo, in tudi otroci so se zadovoljnega srca polagoma razšli vsak na svoj dom.

Iz Celja 28. junija. [Izv. dop.] K. Vašemu poročilu iz Velenja o tamošnji veselici naj mi bode

*) Slučajno zakasnelo Ur.

dovoljeno, da dodam še nekatere podrobnosti. Celjska Čitalnica navadno ne prireja društvenih izletov v lepo prijazno Celjsko okolico in bližnje narodne trge tega okraja. Zaradi tega bili smo prav prijetno presenečeni, zvedevši, da se je bil odločil čitalnični odbor za izlet v sicer precej oddaljeni, pa lepi prijazni trg Velenje, ki leži v zares divni Šaleški dolini. Ker je bil napovedan na tisti dan t. j. 24. junija tudi izlet Šoštanjske čitalnice v Velenje, bilo je zanimanje v Celjskih narodnih krogih za ta izlet izredno veliko in živahno; radi tega bila je pa tudi udeležba tako mnogobrojna, kakor se nikdar poprej. Celjski Slovenci odrinili smo iz Celja ob dveh popoldne z dobro izvežbano godbo iz Šmarja pri najlepšem vremenu in radostnega srca dobro vedoč, da gremo v slovenski trg „Svoji k svojim“, kjer bomo srčno prijazno pozdravljeni in vsprejeti.

Mej potjo nam je sicer nebo kazalo nekoliko časa neprijeten obraz, kajti nad Šaleško dolino so se zbirali temnosivi oblaki, kateri so nam poslali baje v pozdrav in blagoslov tudi nekoliko male nebeške rose, potem pa so se vender razkadili, predno smo dospeli v Velenje in tako nam niti ta rosa niti dve uri in pol trajajoča vožnja ni kalila veselja, katero se je pojavljalo mej nami vso pot.

V Velenje došli smo ob pol petih popoldne. Pred trgov stal je lep slavalok z venci in slovenskimi zastavami okrašen, na slavaloku čitali smo prvi jako pomenljivi in srčni pozdrav, katerega smo že daleč pred trgov zapazili. Pri slavaloku pa so nas pričakovale narodne gospodične, katero so nas pozdravile po stari slovanski šegi s kruhom in soljo, z venci in šopki, kaeere so podelile našim pevcem in izletnikom. Pričakoval in pozdravil nas je pri slavaloku tudi vrli župan Velenjski gospod Skubic ter velika množica ljudstva.

Po pozdravu in vsprejemu šli smo v gostilno gosp. Raka, kjer smo se nekoliko oddahnili in okrepčali. Tam našli smo tudi že lepo število odličnih slovenskih rodoljubov in zunanjih gostov iz Šaleške in Savinjske doline, da še celo od Slovenjgradca mej temi veliko pevcev iz Šoštanja, Velenja in sploh iz Šaleške doline kakor tudi lepo število gg. duhovnov s katerimi smo se hipoma seznanili, se drug drugemu predstavili in pozdravili.

Ko smo si bili po pevski vaji ogledali nekoliko trg in okolico, došla je iz Mozirja deputacija vrlega „Savinjskega Sokola“, katero je vodil starosta g. Marka Lipold, razume se, da je bil „Sokol“ naudušeno pozdravljen ter so „Na zdravje“ in „Živio“ klici odmevali po trgu.

Mej tem časom pa so prihajali posamezni odlični rodoljubi in narodne rodbine, poleg teh pa tudi posestniki in priprosto ljudstvo iz raznih krajev.

Mej tem časom, ko so dobajali zunanji gostje in priprosto ljudstvo, improvizovala se je v veliki dvorani g. Raka domača zabava, zabava s petjem itd. Čimbolj pa se je približevala 8 ura, ob katerem času se je imela pričeti večerna uradna veselica, temveče bilo je društvo, tako da konečno v veliki dvorani, postranskih sobah in v veži ni bilo dosti prostora za vse občinstvo, temveč so mogli nekateri z dvoriščem zadovoljiti se. Veselilo nas je posebno, da je bilo došlo k temu izletu poleg odličnega občinstva tudi veliko priprostega naroda in mej tem največ posestnikov, ki so kazali veliko zanimanja in razuma za našo narodno stvar, ter so čestokrat poudarjali, kako jih veseli, da vidijo toliko odlične gospode, ki mej seboj in z njimi v svojem lepem slovenskem jeziku občuje. Posebno dopadlo in do srca segalo jim je tudi slovensko petje, tako da niso mogli tega dosti prehaliti in se jim je radost neprestano videla na obrazih.

Ob 8 uri, zvečer, ko so bili že vsi prostori tako prenapolnjeni, da je moralo priprosto ljudstvo, kakor že omenjeno, petje stoje poslušati na dvorišču in še celo na ulici in trgu, pričela se je beseda, o kateri ste že poročali. Samo to naj dostavim, da je Foersterjevo „Sokolska“ skupni moški zbor tako ognjevito, točno in krepko pel, da se je morala na občno zahtevanje ponavljati in je bila poleg „Jadranskega morja“ najkrasnejša točka vspeveda.

Po besedi pričel se je ples, ki je trajal do belega dne, in potem ločili smo se polagoma z željo da bi se zopet kmalu sešli v tem lepem in prijetnem kraju z vrliimi rodoljubi in rodoljubkinjami, ki so nas tako izredno odlikovali. Vsem udeležencem pa bo ostal ta izlet gotovo v najprijetnejšem spominu.

Z Vrhnike 2. julija. [Izv. dopis]. Danes popoldne ob 1. uri prijah po cesti iz Ljubljane

na Vrhniko elegantno oblečeni jezdec. Pred čitalnico se ustavi, pokliče gostilničarja Drabeka, se mu predstavi kot grof Blazeković ter ga opozori da pride čez dve uri več jahalcev iz Ljubljane, naj tedaj skrbi za dobro postrežbo. Hkratu, še na konji sedeč, ga poprosi tudi za 60 gld. posojila z izgovorom, da je denarje pri odhodu pozabil — tudi želi voz, da se jahalcem naproti popelje, konja hoče pa gostilničarju pustiti, dokler mu denarjev ne povrne.

Ker se gostilničarju sumljivo zdi, mu sicer obljudi denarje, da ga pridrži, pošlje pa skrivaj po orožnika, kateri ga po kratkem opazovanji prime in sodnji izroči. Ravno v tem trenutku pa že pride učitelj Ljubljanske jahalnice in povprašuje za jezdecem, kateri si je za kratek čas konja izposodil in jo menda popihal. Učitelj kaže tudi „Neue Freie Presse“ v kateri je neki slepar popisan, kateri si je pod imenom grof Matlekovič v Majdlingu na enak na čin konja izposodil in popihal. Zato sumniči, da bi znal ta jezdec ravno isti slepar biti. Kako se začudi, ko zve, da je to istina in pričeka že pod ključem. Ravno so ga v jetniški obliki sodniku pripeljali, kateremu pa neče imena povedati izgovarjaje se, da neče osramotiti roditeljev.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Gosp. Ivan Resman, uradnik južne železnice, premeščen je iz Nabrežine v Borovnico; gosp. F. Černovšek pa ide iz Borovnice kot načelnik na postajo v Sevnico.

— (Imenovanje). Okrajni zdravnik družega razreda g. Anton Binter v Kamniku imenovan je okrajnim zdravnikom prvega razreda; zdravstvena asistenta g. dr. J. Kottmuthy v Črnomlju in g. dr. J. Kersnik v Krškem okrajnima zdravnikoma družega razreda; gosp. dr. E. Šavnik je prevzel posle okrajnega zdravnika za politični okraj Kranj.

— (Umrli) je predvčeraj v Karlovih Varih na Češkem g. Stefan Gnjezda, župnik v Bohinjskej Beli. Šel se je bil zdraviti v omenjeno kopališče N. v. m. p.

— (Veliki koncert) „Glasbene Matice“ bode v nedelje dopoldne ob 11. uri, bode tedaj „matinée“. Program se priobči skoro in isto tako že jutri ustopnice pridejo v prodajo. Kakor se čuje glasovi, bode osobito narodno občinstvo Ljubljansko živahno se potezalo za ustop k tej izvenredni muzikalni zabavi. Dobili smo samo neugodno vest, da g. Weiglein, član c. kr. opere Dunajske, ne bode sodeloval, ker so mu stopile nepričakovane ovire na pot. Pač pa se bodeta v programu svetili imeni ostalih dveh rojakov naših gg. Fr. Pogačnika in Bl. Fišerja; prvi je že došel z Dunaja v Ljubljano, svoje rojstno mesto. V petek zvečer ima zbor moških pevcev svojo glavno skušnjo v redutni dvorani, kamor tudi dojde vojaški orkester, ki bode spremljal veličastni spev „Kdo je mar?“; — na tedaj izvolijo vsi gg. pevci priti točno ob 8. uri.

— (Odbor za nabiranje krajepisnih imen.) Velevažen odbor se je sestavil v Ljubljani, in mi zmatramo za svojo dolžnost, opozoriti na to že sedaj razumnike po vsem Slovenskem. Ta odbor bode nabiral krajepisna imena po vsem Slovenskem ter tako izvršil idejo, katere se je že jedenkrat lotila „Matica Slovenska“. Odbor se je že mnogo posvetoval in bode še te dni izdal „Poziv“, v katerem bode prosil vse rodoljube, da se poprimejo stvari in da podpirajo odbor z nabiranjem krajepisnih imen. Isti odbor bode tudi razposlal pole, katere bodo dobivali rodoljubi, da na te pole zapisujejo krajepisna imena. Nabiranje krajepisnih imen je toli važno za jezik in zgodovino, da je pričakovati, da se bodo vsi razumniki dela zdušno poprijeli. Vsakdo, kdor hoče pomagati odboru v tem podjetju, naj mu to pismo javi, in oni razumniki, ki živé v Ljubljani in bi hoteli odbor podpirati, naj naznanijo svoj pristop v odbor.

— (Veliki sv. Petra in Pavla semenj) bil je včeraj res „veliki“ semenj, ker toliko živine kakor včeraj neso prignali še na nobeden semenj, od kar je semnišče tik klavnice. Živine bilo je 1835 glav in sicer: 721 konj, 556 volov, 439 krav in 119 telet. Kupčija je bila prav živahna, posebno veliko konj so Lahi nakupili, pa tudi volov in krav se je veliko prodalo.

— (V Kozjem) je 16. junija. zboroval prvičkrat naš novi okrajni zastop. Na dnevnem redu bila je mej drugim volitev jednega uda v

okrajni šolski svet. Izvoljen je bil c. kr. sodnijski pristav dr. Gelingsheim. Naše ljudstvo, katero g. dr. Gelingsheima zaradi njegovega korektnega in ljubeznivega obnašanja v uradu in izven urada visoko čisti, hotelo je s to volitvijo omenjenemu gospodu dati primerno priznanje. Čast, komur čast! —

— (Ob vsprejemu cesarjeviča Rudolfa v Banjaluki) piše „Budapester Hirap“: Množica bornih kmetov iz okolice, hotela je izročiti pritožbo cesarskemu sinu glede velike stiske. Hiteli so na trg, dokler ni jeden uradnik se spomnil, kako da pomiri ljudi. Izmisli si je zvijačo, in jim reče, da naj le njemu izroče prošnje, je bode že izročil prestolonasledniku. Nabral je kup prošenj in hitro z njimi odšel preko trga. Množica se je pomirila in ostala na mestu, samo nekaj lokavih „Bošnjakov“ šlo je skrivaj za njim, da so videli, če pojde v hišo, kjer biva prestolonaslednik. Činovnik pa ni tega storil, temveč odšel je v svoje stanovanje. Bošnjaki, ki so sledili za njim, so se vrnili, in povedali drugim, da so prevarani, in da jim družega ne kaže, da pojdejo sami k cesarskemu sinu. Množica valila se je pred hišo, kjer se je ustavil cesarjevič. Žandarmi so mislili, da bočejo ljudje prirediti kako ovacijo in so jih pustili do vrat. Ljudje so pa začeli klicati: „Dajte nam kruha! kruha!“ nekateri so klicali „živio“, pa se v kriku ni skoro nič slišalo. Množica, katera je štela kacic 3000 ljudij, se je tako preteče vela, da so odmah poklicali vojake, ki so z nasajenimi bajoneti razgnali ljudij. Kmalu pride še konjica, ki kmete zapodi s trga.

— (V Kruljačevem gostilni) Hetzendorf Hauptstrasse, šte. 66. na Dunaji svira v soboto dne 7. julija vojaška godba c. kr. pešpolka grof Degenfeld-Schönburg šte. 83. Začetek ob 1/5 uri. Ustopenina 40 kr.

— (Električno razsvetljavo) misli uvesti južna železnica na svojem kolodvoru in v svojih tovarnah v Gradcu.

— (Toča) je spet začela sipati svoje ledene kaplje na polje in vinograde. Dne 1. julija t. l. popoldne je pri Konjicah na Štajerskem tri četrt ure padala, k sreči mej dežjem, tako da škoda ni prehuda. Vender je vzela četrto pričakovanega vinskega pridelka.

— (Rimski grob) izkopala je posestnica pri Gospej Sveti na Koroškem na svojem vrtu. Našla je v njem razne posode, denar in več krasotičja.

— (Toplice) so letos dobro obiskane. Dobrna pri Celji izkaže do 27. junija že 380 gostov, Krapina na Hrvaškem pa 867.

— (Dijaška kuhinja v samostanu č.č. gg. oo. minoritov v Ptuj) je meseca maja t. l. ubogim dijakom podarila 386 kosilc v znesku 57 gld. 90 kr. in meseca junija 408 kosilc v znesku 61 gld. 20 kr. Od 17. septembra m. l. je že 5023 obedov razdelila, potrošila pak 753 gld. 45 kr. Z nova so blagovolili nastopni p. n. častiti gospodje v blagi namen darovati: a) vnani: č. g. Meško Jakob, župnik in duhovni sv-tovalec pri sv. Lovrenci v Slov. gor., 5 gld.; č. g. Tombah Josip, dekan v Rogatci, 1 gld.; č. g. Jasic Val., župnik pri sv. Florijanu, 1 gld.; č. g. Merkuš Anton, župnik v Žitalah, 1 gld.; č. g. Kapus Herman, kaplan v Žitalah, 1 gld.; č. g. Vraz Janko, kaplan v Rogatci, 1 gld.; Ljubenski Slovenci 10 gld. b) Ptujski: g. dr. Ploi Jakob, odvetnik, 9 gld. 30 kr.; g. Klobučar Anton, c. kr. sod. pristav, 4 gld. 50 kr.; g. Kunstek Luka, profesor, 4 gld.; g. Cilenšek M., profesor, 2 gld. 40 kr.; g. Spindler Anton, c. kr. kanclist, 2 gld.; č. g. Hirti Fran, župnik Slivniški, 2 gld. 10 kr.; č. g. Majcen Ferdo, veroučitelj, 2 gld. 10 kr.; č. g. Črnko Marka, vikar, 2 gld. 10 kr.; č. g. Šalamon Fran 2 gld. 10 kr. Vsem blagim dariteljem in ljubiteljem uboge gimnazijske mladine izrekamo pristrčno zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljni milodari blagovolé se pošiljati z naslovom: B. Hrtiš, župnik in gvardijan na Ptujem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 2. julija. Njiju veličastvi cesar in cesarica ter nadvojvodinja Marija Valerija odpotovali so danes ob 9. uri s separatnim vlakom iz Ischla v Gastein.

Brno 2. julija. V današnji seji deželnega šolskega sveta objavil se je ukaz učnega ministerstva, da se dovoli s prihodnjim šolskim letom otvoriti prvi višji gimnazijski razred na

češkej privatnej gimnaziji v Ogorskem Hradiš, katero vzdržuje „Matica Školska“.

Zagreb 2. julija. V Bakaru, katerega mandat bil je izprazen vsled smrti barona Zmajčica, voljen je dne 30. junija pri dopolnilni volitvi pristaš stranke prava župnik Urbančič. Izid je vzbudil občno presenečenje, ker še v opozicijskih krogih se ni nič vedelo, da hoče kandidovati kak pristaš stranke prava.

Berolin 2. julija. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ registruje rušenje meje s strani dveh francoskih častnikov Pariške posadke. Dne 15. junija prestopila sta mejo pri Vilers-u aux Bois in popraševala delavce na polji po razmerah v Gravelottu in zagotavljala, da ne bode več dolgo, da bodo si Francozi zopet prisvojili Alzacijo in Loreno.

Brate „Sokole“ opozarjamo, da bode prihodnji društveni izlet dne 15. avgusta v Planino k M. Vilharjevej slavnosti.

Na zdar!

V Ljubljani, dne 3. julija 1888.

Odbor „Sokola“.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepartat z njegovo varstveno znamko in poddisom. 4 (31-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-150)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 30. junija.

V Trstu: 82, 28, 59, 43, 34
V Linci: 88, 37, 30, 70, 72.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. julija	7. zjutraj	733.7 mm.	12.2° C	sl. szh.	megla	
	2. popol.	734.4 mm.	21.0° C	sl. szh. d. jas.		0.00 mm.
	9. zvečer	735.9 mm.	15.6° C	sl. vzh. d. jas.		

Srednja temperatura 13.3°, za 2.8° pod normalom.

Dunajska borza
dné 3. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	gld.	—	gld.	—	danés
Papirna renta	81.95	—	81.95	—	81.65	—	
Srebrna renta	83.05	—	83.05	—	82.80	—	
Zlata renta	112.05	—	112.05	—	112.65	—	
5% marčna renta	96.65	—	96.65	—	96.60	—	
Akcije narodne banke	87.9	—	87.9	—	87.5	—	
Kreditne akcije	313.40	—	313.40	—	309.30	—	
London	124.95	—	124.95	—	125	—	
Srebro	—	—	—	—	—	—	
Napol.	9.90	—	9.90	—	9.90	—	
C. kr. cekini	5.87	—	5.87	—	5.88	—	
Nemške marke	61.20	—	61.20	—	61.20	—	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	—	kr.			
Državne srečke iz l. 1864	100	167	—	—	40	—	
Ogorska zlata renta 4%	103	—	40	—	—	—	
Ogorska papirna renta 5%	90	—	75	—	—	—	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50	—	—	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	25	—	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	25	—	—	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	80	—	—	—	
Kreditne srečke	184	—	50	—	—	—	
Rudolfove srečke	10	—	21	—	—	—	
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	112	—	50	—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	227	—	75	—	—	—	

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz

v hiši društva.

Filijala za Ogorsko:

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 97,872.236.55
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1887	18,678.393.10
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	191,108.220.84
V slednji dvajsetmesečni poslovalni periodi uložilo se je pri društvu za	58,038.225.—
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	1,510,786.529.58

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Guido Zeschkotu.

(300-2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Št. 11.370.

Razglas.

Pri srečkanji 125 lozov mestnega Ljubljanskega posojila, ki se je po načrtu vršilo v 2. dan julija 1888. leta so bile vzdignene:

Št. 36.052 z dobitkom 15.000 gld.	
„ 56 117 „ „ 1.500 „	
„ 11.737 „ „ 500 „	
„ 17.281 „ „ 500 „	
„ 63.582 „ „ 500 „	

in št. 126, 322, 437, 1147, 1507, 3521, 3781, 6236, 6256, 6331, 7097, 7423, 7867, 9027, 10266, 11017, 11170, 12986, 13378, 13994, 14003, 14195, 15196, 16141, 18434, 18951, 19867, 21949, 21954, 22853, 23280, 23968, 24598, 24744, 26246, 28490, 28583, 29462, 29507, 30010, 30489, 30593, 30613, 31598, 32404, 32822, 33681, 34196, 34428, 35099, 35111, 35821, 35868, 36413, 37369, 37866, 37978, 38214, 38228, 38554, 38784, 39168, 39436, 39444, 39544, 39753, 40463, 40563, 42490, 43048, 43085, 43834, 44629, 45440, 45593, 45824, 46254, 46429, 47129, 47499, 48631, 48841, 50582, 53185, 53688, 53759, 53986, 54931, 55333, 55810, 55897, 56083, 56792, 56932, 56981, 57651, 58201, 58282, 58662, 59270, 59623, 60687, 62118, 64071, 64677, 65006, 66372, 66435, 67750, 68317, 68356, 68368, 68870, 70072, 70746, 71575, 72292, 72510, 73271, 73879, vsaka z dobitkom 30 gld.

Od doslej izžrebanih lozov neso še izplačane naslednje številke: Št. 44920 z dobitkom 25.000 gld., št. 74249 z dobitkom 2500 gld., št. 45330 z dobitkom 1500 gld., št. 4847, 33724, 38044 in 45991 vsaka z dobitkom 500 gld., št. 119, 131, 1832, 2643, 4508, 5024, 5596, 5621, 7490, 7800, 8005, 8284, 8317, 9379, 9462, 9537, 9550, 9853, 9879, 10306, 10981, 11231, 12517, 12518, 12651, 12818, 12851, 12875, 13334, 14112, 14157, 14987, 15200, 15715, 15900, 16041, 16466, 16845, 16872, 17203, 17911, 18057, 19403, 19406, 20214, 20568, 21304, 21743, 23013, 23025, 23069, 23209, 24071, 24099, 24669, 24863, 25187, 25247, 25506, 25549, 26575, 26610, 26624, 27245, 28399, 28619, 29362, 29685, 30116, 30459, 30702, 30983, 33237, 33364, 34837, 35014, 35942, 36122, 36349, 37731, 37967, 38179, 38209, 38260, 38483, 38913, 39626, 39869, 39891, 40776, 40799, 40945, 41741, 41987, 42102, 42575, 43636, 44632, 45247, 46508, 46725, 46789, 47430, 47478, 47963, 48143, 48203, 48305, 50615, 50630, 50825, 52297, 54114, 54727, 55051, 56284, 56331, 56472, 58568, 59459, 59597, 61142, 61441, 61486, 61652, 61993, 62058, 63097, 63113, 63425, 63659, 63767, 64345, 64825, 65195, 65294, 65497, 66495, 67173, 67939, 69977, 70062, 70515, 70548, 71272, 71346, 71413, 72574, 72595, 72715, 73819, 73908, 74077 in 74845, vsaka z dobitkom 30 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 2. dan julija 1888.

Hygiea-Officin“ Breslau II.

Debelost, medlost se po novejši metodi gotovo odpravi. Vse kožne bolezni, kot grinte, žoltina, ogrei, pege, rdeče nosove in roke, bolezni las se radikalno ozdravijo. Pike od osepnic in kocipe po obrazu se za zmiraj odstranijo. V vsakem kosmetičnem vprašanju daje se svet. Navodi, kako se zdraviti, dajo se pismeno, če se vse obširno poroči in se priloži marka za odpis v pismu z naslovom: (346-8)

VIZITNICE
priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizkeji ceni.

Zavod za pohištvo in dekoracije
Franca Doberlet-a
Franciskanske ulice št. 14 — Ljubljana — Dunajska cesta h. št. 8
priporoča svojo jako bogato zalogo

oprav za spalnice, jedilnice in salone,
— pohištva vsake vrste, —

od najpreprostejšega in najcenejšega do najfinejšega. — Velika zaloga obojev, rouleaux, okenskih karniš, zastorov, preprog in snovi za hišno opravo.

Oprava za cela stanovanja, hotele, kopelji, gostilnice, kavarne.

Priproste in razkošne
ženitovanjske bale, — solidno in ceno izdelane.

Vsakovrstne dekoracije.

Jaz prodajam pod jamstvom le dobro brezhibno blago po jako nizkih cenah, — po sporazumljenji tudi proti obročnim plačilom — in priporočam torej svoj zavod vsem, zlasti pa velečastitim gospodom duhovnikom za izdelavo dekoracij za cerkvene namene.

Z velespoštovanjem **Fran Doberlet.**

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Prodajalnica

z mešanim blagom na deželi ali s specerijskim in galanterijskim blagom v mestu
se išče v najem.

Ponudbe na upravnništvo „Slovenskega Naroda“ pod „J. N. 500“.

Letno stanovanje

3 sobe z hrano po ceni se dobi v Otoku, pošta Radovljica; tudi toplice so pri hiši. — Kaj več pismeno.

Tine Floriančič

(453-2)

gostilničar.

V ŠVICARIJI
jutri v sredo 4. julija 1888
VELIKI
VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 20 kr.

Naznanilo.

Dne 5. julija t. l. ob 9. uri dopoldne prodajali se bodo na zvršilni dražbi v Postojini instrumenti godbenega društva v Postojini.

Vsa godala so sodnijsko cenjena na 282 gld. 30 kr. ter se prodajo pri zgoraj naznanjeni prodaji tudi pod to ceno.

Postojina, dne 26. junija 1888.

(448-3) Dr. J. Pitamic.

Oznaniilo.

Naznani se, da se bodo v gozdu Škrovljih dedičev v Sabočevem pri Borovnici, imenovan „Zagabrnec“, kateri gozd obstoji iz štirih delov, prodale hoje, in sicer:

V I. delu „Podlazar“	255 hoj,
„ II. „ „Pri konfinu“	620 „
„ III. „ „Zalazar“	320 „
„ IV. „ „Za Javornimi dolinami“	985 „

Vkup . . . 2180 hoj.

Kdor želi kupiti imenovane hoje, skupno ali v posameznih delih, dološlje naj pismene oferte do 20. julija 1888 pod naslovom M. Škrovlji dediči v Sabočevem, pošta Borovnica. Hoje so vse s številkami zaznamovane. Kdor si jih želi ogledati, oglaš naj se pri Škrovljem gozdnem varuhu Tomažu Brencetu v Rakitni pri Borovnici. — Za izpeljavo hoj se dovoljuje 1 1/2 leta po 20. juliju t. l.

(455-2)